

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010414
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010414.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému H. H. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 01. júla 2020 odvolanie obžalovaného H. H. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. septembra 2019, sp.zn.1T/79/2019, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný H. H., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Z., P. č. XXXX/XXX, okres F., prechodne bytom K., X. č. XX, podľa § 285 písm. f/ Tr. por. **o s l o b o d z u j e** spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 11.6.2019, sp.zn. 1Pv/41/19/3307-12 pre skutok obžalobou právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., ktorý mal páchať na skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry Z. H., nar. XX.XX.XXXX a o výživu svojho syna H. H., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12P 71/2014 zo dňa 19.01.2015 a dňa právoplatnosti 18.02.2015 je povinný prispievať na výživu dcéry Z. H. sumou 100 eur mesačne najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci k rukám matky A. H. a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 6P 64/2016 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4CoP 70/2017 zo dňa 25.01.2018 a dňa právoplatnosti 01.03.2018 je povinný prispievať na výživu syna H. H. výživným v sume 250 eur najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca vopred k rukám H. H., tejto povinnosti sa v Z. a všade tam, kde sa zdržiaval, ako aj v mieste pobytu oprávnených v J. úmyselne vyhýba v období od 01.03.2018 až do 30.05.2019 neplnením výživného na syna H. a v období od 01.07.2018 až do 30.05.2019 neplatením výživného na dcéru Z. tým, že hoci má pravidelný príjem zo zamestnania v zahraničí, kde pracuje ako pomocný kuchár, výživné si uhrádzal na svoj účet, o ktorom vedel, že je exekučne blokovaný, teda výživné nemohlo odísť na účet poškodených a finančné prostriedky zo zamestnania používa na nie nevyhnutné výdavky ako paušál na telefón, úver, cigarety a splácanie neoprávnené prevzatých rodinných prídavkov, čím na výživnom na dcéru zostal poškodenej A. H., okrem uhradenej sumy 100 eur, dlhovať sumu 1.100 eur a poškodenému H. H., s výnimkou celkovej uhradenej sumy 980 eur a sumy 1.603,29 eur, výživné vo výške 1.166,71 eur,

pretože podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. septembra 2019 sp.zn.1T/79/2019 bol obžalovaný H. H. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry Z. H., nar. XX.XX.XXXX a o výživu svojho syna H. H., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12P 71/2014 zo dňa 19.01.2015 a dňa právoplatnosti 18.02.2015 je povinný prispievať na výživu dcéry Z. H. sumou 100 eur mesačne najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci k rukám matky A. H. a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 6P 64/2016 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4CoP 70/2017 zo dňa 25.01.2018 a dňa právoplatnosti 01.03.2018 je povinný prispievať na výživu syna H. H. výživným v sume 250 eur najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca vopred k rukám H. H., tejto povinnosti sa v Z. a všade tam, kde sa zdržiaval, ako aj v mieste pobytu oprávnených v J. úmyselne vyhýba v období od 01.03.2018 až do 30.05.2019 neplnením výživného na syna H. a v období od 01.07.2018 až do 30.05.2019 neplatením výživného na dcéru Z. tým, že hoci má pravidelný príjem zo zamestnania v zahraničí, kde pracuje ako pomocný kuchár, výživné si uhrádzal na svoj účet, o ktorom vedel, že je exekučne blokový, teda výživné nemohlo odísť na účet poškodených a finančné prostriedky zo zamestnania používa na nie nevyhnutné výdavky ako paušál na telefón, úver, cigarety a splácanie neoprávnené prevzatých rodinných prídavkov, čím na výživnom na dcéru zostal poškodená A. H., okrem uhradenej sumy 100 eur, dlhovať sumu 1.100 eur a poškodenému H. H., s výnimkou celkovej uhradenej sumy 980 eur a sumy 1.603,29 eur, výživné vo výške 1.166,71 eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 16 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že avizovaná úhrada sumy 1.903,29 € bola vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázaná a súd na základe vykonanej úhrady upravil skutok tak, že u malol. Z. ustálil zameškané výživné za obdobie od 1.7.2018 do 31.5.2019 sumou 1.100,- € a u syna H. vyšpecifikoval zameškané výživné za obdobie od 1.3.2018 do 31.5.2019 sumou 1.666,71 €, to znamená, že u syna H. ponížil pôvodne vyšpecifikovaný dlh 2.770,- € o 1.603,29 €. Uvádzam, že súd nezapočítal mnou uhradenú sumu 1.903,29 €, ale len sumu 1.603,29 €, nakoľko zo sumy 1.903,29 €, ktorú som uhradil dňa 28.6.2019, si exekútor vykonávajúci exekúciu stiahol sumu 300,- € na úhradu svojich pohľadávok, skutočnosť, ktorá podľa jeho názoru však nemôže byť rozhodujúca z hľadiska úpravy skutku, pretože jeho vôľou bolo dňa 28.6.2019 bezhotovostným prevodom vykonaným na účet exekútora uhradiť zameškané výživné a nie trovy exekúcie. Túto svoju vôľu vyjadril v časti „detail platby“, kde uviedol pozn. „úhrada exekúcie EX 271/2018“. Ako dôkaz priložil výpis z bankového účtu. Tak ako v písomnom odpore, tak aj v tomto odvolaní uvádza, že úmyselné konanie je podľa jeho názoru možné pričítať len pri neplnení vyživovacej povinnosti voči synovi H., za obdobie od marca 2018 do 31.5.2019, pri úhrade súdom stanoveného výživného 160,- € mesačne, čiastku ktorú skutočne vedome neplatil, hoci mal vedomosť o tom, že ju má na základe právoplatného rozhodnutia KS v Trenčíne, platiť. Pri malol. Z. však podľa jeho názoru úmysel v jeho konaní absentuje, nakoľko mesačné platby 100,- € skutočne uhrádzal a očakával, že Tatra banka na základe jeho trvalého príkazu bude výživné na malol. Z. zasielať na účet jej matky. Len na vysvetlenie uvádza, že súdom stanovenú výšku výživného 100,- € na malol. Z. poukazoval z jeho anglického účtu na účet vedený v Tatrabanke, v ktorom mal zadaný trvalý príkaz na úhradu tejto sumy 100,- €, ktorá mala byť pripísaná na účet matky malol. Z.. Skutočnosť, že tento účet bol v dôsledku exekúcie, ktorú vedie H.. Martin J., 292EX 271/2018, zablokovaný, sa dozvedel až koncom mesiaca júl 2018. Bolo mu oznámené, že platby z účtu, ktorý má vedený v Tatrabanke, neboli na základe trvalého príkazu realizované z dôvodu blokácie, ktorú vykonal exekútor v exekučnom konaní 292EX 271/2019, v ktorom ako oprávnený vystupuje jeho syn H.. Keď sa telefonicky domáhal v Tatrabanke zistiť, prečo čiastka 100, € neodchádza na účet matky malol. Z., potvrdili mu skutočnosť, že účet je blokový exekútorom H.. H. J.. Má za to, že exekútor vykonávajúci exekúciu pre oprávneného H., mal k dispozícii exekučný titul voči obom deťom (malol. Z. a H.), a teda mohol mať vedomosť, že peniaze, ktoré zasielal z anglického účtu na slovenský účet, majú byť použité na úhradu výživného pre malol. Z.. Zdôrazňuje, že on nemal spätnú informáciu o tom, že by sa peniaze, ktoré zasielal na účet do Tatrabanke vracali späť do Anglicka. Z vedeného vyplýva, že platby za obdobie od marca 2018 sú kumulované na jeho účte k Tatrabanke, s ktorým on disponovať v dôsledku prebiehajúcej exekúcie 292EX 271/2018 nemôžem a z toho dôvodu tvrdí, že vyživovacia povinnosť v rozsahu 100,- € na malol.

Z. bola z jeho strany plnená a pokiaľ sa peniaze nedostali na účet matky malol. Z., bolo to len z vyššie uvedeného dôvodu. Vzhľadom na tieto okolnosti uvádza, že úmysel v jeho konaní z hľadiska neplnenia vyživovacej povinnosti voči malol. Z. absentuje. Tieto skutočnosti uvádzal ešte v prípravnom konaní a to v písomnej sťažnosti zo dňa 11.4.2019 proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ČVS: ORP-1126/PD-PD- 2018. Záverom uvádza, že je jeho snahou dlžné sumy výživného, ktoré sa v konečnom dôsledku nedostali na účet oprávnených, mieni zaplatiť a to bez ohľadu na vyššie uvedené argumenty a aj toto je dôvod, prečo podal toto odvolanie, nakoľko mieni v konaní, ktoré je voči nemu vedené, využiť účinnú ľútosť a procesne tak umožniť odvolaciemu súdu zastaviť voči jeho osobe trestné stíhanie. V prípade, že sa mu do termínu verejného zasadnutia odvolacieho súdu, na ktorom sa bude rozhodovať o jeho odvolaní, nepodarí zabezpečiť sumu zodpovedajúcu dlžnému výživnému, navrhuje, aby odvolací súd v zmysle vyššie uvedených argumentov, upravil skutok, ktorý mu je kladený za vinu tak, že bude uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ust. § 207 ods. 2 Tr. zák a to len vo vzťahu k neplneniu vyživovacej povinnosti voči synovi H., v dôsledku čoho mu bude uložený nižší trest. Odvolanie doplnil písomným podaním zo dňa 18.06.2020, ktoré bolo doručené na krajský súd dňa 22.06.2020. V doplnení odvolania obžalovaný súdu oznámil, že uhradil A. H., nar. XX.X.XXXX, matke malol. Z. H. a H. H., nar. XX.X.XXXX poštovými poukázkami finančný obnos zodpovedajúci zameškanému výživnému tak, ako bolo zameškané výživné vyššie špecifikované v rozhodnutí Okresného súdu Prievidza, t.j. A. H. sumu 1.100,-€ a H. H. sumu 1.666,-€. Keďže som do termínu verejného zasadnutia odvolacieho súdu zaplatil na výživnom vyššie uvedené zameškané výživné, došlo k zániku trestnosti a z tohto dôvodu navrhujem, aby som bol podľa ust. § 285 písm. f/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp.zn. 1Pv/41/19/3307, zo dňa 11.6.2019, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku oslobodený. V prílohe priložil úradný záznam spísaný v advokátskej kancelárii E.. J. B. dňa 18.6.2020, na ktorom poškodená A. H., matka mal. Z. a poškodený H. H. potvrdzujú, že dňa 17.6.2020 obdržali poštovými poukázkami finančný obnos uvedený v úradnom zázname a overené fotokópie (2ks) poštových poukázok, ktoré predložili pri spisovaní úradného záznamu A. H. a H. H., z ktorých vyplýva úhrada zameškaného výživného. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby bol spod obžaloby z dôvodu využitia účinnej ľútosťi oslobodený.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného termínu verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhol pre prípad splnenia podmienok účinnej ľútosťi, oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd v rámci preskúmania napadnutého rozsudku zistil, že obžalovaný za dlžné obdobie dlhoval na výživnom na svojho syna H. H. sumu 1.166,71,-Eur a na svoju dcéru Z. H. sumu 1.100,-Eur. Z úradného záznamu matky maloletých detí A. H. zo dňa 18.06.2020 ako aj z poštových peňažných poukazov (založených na č.l.173 a na č.l.174 spisu) krajský súd na verejnom zasadnutí dňa 01.07.2020 zistil, že obžalovaný uhradil k rukám matky maloletých detí dňa 17.06.2020 dlžné výživné na svoje dieťa H. H., za obdobie od 01.03. 2018 do 30.05.2019 v celkovej výške 1.666,-Eur a na dcéru Z. H. za obdobie od 01.07.2018 do 30.05.2019 sumu 1.100,-Eur. Obžalovaný si od 01.06.2019 svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť riadne plní.

Obžalovaný uhradil na výživnom voči svojmu synovi H. H. k rukám matky celkovo dlžnú sumu 1.666,-Eur (mal uhradiť 1.166,71 Eur) a voči svojej dcére Z. H. k rukám matky celkovo sumu 1.100,-Eur. Zároveň bolo zistené, že neuhradené dlžné výživné nemalo na deti obžalovaného trvalo nepriaznivé následky. Podľa názoru odvolacieho súdu si obžalovaný tým vytvoril podmienky pre aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosťi podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám a obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.